

Ladning giver, uden at springe i Utide. Det formodes let, at Brandrøret er Uarsag til denne utidige Sprængning, men det har ikke været Tilfældet; det synes tværtimod bestemt at kunne siges, at Sprængladningen ikke taaler den store pludselige Begyndelseshastighed. Man kan nu forestille sig Sprængladningen antændt ved Krudtets Friktion mod Granatens Sider eller ved den af Krudtkornene tilveiebragte indbyrdes Gnidning. Da man, idetmindste i de sidste 10 à 12 Aar, saavidt mig bekendt, har søgt at umuliggjøre utidige Sprængninger ved at søge det Første forhindret, har jeg Tilbøjelighed til at tro, at Gnidning af Krudtkornene indbyrdes er Uarsagen til Fænomenet.

Uddrag

af

General-Rapport

over

Pandserbatteriet „Helgoland“

paa Togtet fra 1ste September til 17de Oktober 1881.

Pandserbatteriet „Helgoland“ har alt paa et tidligere Togt (1879) været prøvet, og General-Rapporten fra den Tid indeholder adskillige Oplysninger, der gennemgaaende vidne gunstigt til Bedømmelse af dets Egenstaber. Jeg skal som min Mening om Batteriet dertil anføre, at det som Søflib betragtet rigelig tilfredsstiller enhver Fordring, der kan gjøres til et for vore Farvande egnet Kampflib. Der har paa Togtet iaar flere Gange været Leilighed til at iagttage dets Bevægelser i Søs og særlig engang i høi Søs ved Slutningen af en østlig Storm udenfor Falsterbo Fyrflib. Ved denne Leilighed var Batteriet saa roligt og saa blødt i sine Bevægelser, at det tilkøds for Søen vilde have kunnet maale sig med ethvert fjendtligt Pandsersflib af lignende Artilleristyrke. Det førte sine Fartøier og Dampbarstæser fuldstændig sikkert og lod sig manøvrere med samme Lethed, som om det havde været i smult Vand. Pandserbatteriet „Helgoland“ hører som Kampflib hjemme i Farvandet imellem Skagen og Bornholm, men det kan sendes langt udenfor det for dette Batteri bestemte Farvand.

Batteriet lader sig let manøvrere; Maskinerne have rigelig Magt over Skroget, og hvad Dreiningen og Styling angaar, lader det Intet tilbage at ønske. Denne Ytring om Stylingen gjælder navnlig Rørets Virkning og ikke Dampstyreapparatet, som jeg senere skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om. Naar Forsøg anstilles i stille Veir, for med største Nøiagtighed at samle Data til Bedømmelse af Dreiningradier, Diametre og Cirkler, faar man vel dertil brugelige Momenter, men saadanne Undersøgelser ere vidtløftige og røve formeget af den kostbare Tid paa vore korte Togter, til at de ofte lade sig gjentage. Jeg kan derfor ikke veltage, at jeg ikke iaar har kunnet anfille omfattende Forsøg af den Beskaffenhed; under Seiladsen omkring i vore Farvande har det imidlertid viist sig, at Dreiningsbiametren for „Helgoland“ i Almindelighed er $1\frac{3}{4}$ Rabelængde med fra 50 til 70 Omdreiningen i Minutet. Skroget med dets høie Overbygning paavirktes forskjellig af Vind og Veir under forskjellige Forhold, og man vil derfor erholde noget forskjellige Resultater, naar Dreiningen foretages under Omstændigheder, der ikke ere ens.

Som Kampflib er „Helgoland“ en Type, som har vakt den største Interesse hos fremmede Mariner paa Grund af dens Artilleristyrke og Pandsers og det ringe Deplacement, den har i Forhold dertil, samt dens Fart o. m. m.